

ΦΤΥΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ!

(ή περί της μετατροπής της κοινωνικής ασφάλισης σε φιλανθρωπία)

Δεν πάει πολύς καιρός από τότε που η αριστερά του κεφαλαίου –η ίδια αριστερά που σήμερα, σαν έτοιμη από καιρό, ετοιμάζεται να δώσει τη χαριστική βολή στο αναδιανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα– μας το παρουσίαζε σαν υπέρτατη «κατάκτηση του εργατικού κινήματος», σαν «στυλοβάτη του κράτους δικαίου» και έκραζε τους δεξιο-πασόκους που ήθελαν να το διαλύσουν. Η αλήθεια είναι ότι το κρατικό/κλαδικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης **δεν ήταν ποτέ «υπέρτατη κατάκτηση» της εργατικής τάξης**. Η εγγύηση ότι δεν θα πεθάνεις από αρρώστια ή πείνα όταν γεράσεις ή όταν μείνεις άνεργος ήταν **ουσιαστικά ασφάλιση των αφεντικών**. Αναγκάστηκαν να την παράσχουν όλα τα πολιτικά κόμματα του κεφαλαίου σε μια εποχή που το εργατικό κίνημα διεκδικούσε αυξήσεις μισθών και, ακόμα παραπέρα, είχε φτάσει να απειλήσει την εξουσία του.

Με άλλα λόγια η κοινωνική ασφάλιση είναι μια από τις (αντιφατικές) λειτουργίες του καπιταλιστικού κράτους που αποσκοπούν στη **διευρυμένη αναπαραγωγή της εργασιακής δύναμης**, του μόνου καπιταλιστικού εμπορεύματος που η κατανάλωσή του παράγει νέα αξία. Από την οπτική του συνολικού-κοινωνικού κεφαλαίου, επομένως, η κοινωνική ασφάλιση δεν αφορά απλώς τον άλφα ή τον βήτα κλάδο, αλλά το **σύνολο της εργατικής τάξης**, η οποία και πρέπει να αναπαραχθεί και να ενσωματωθεί στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, ως μεταβλητό κεφάλαιο βέβαια.

Γιατί λοιπόν, και πώς, σήμερα διαλύουν οι καπιταλιστές το αναδιανεμητικό σύστημα;

Η απάντηση βρίσκεται στην ίδια την **κρίση** του συστήματος που είναι μια κρίση των ταξικών σχέσεων. Στην προσπάθειά του να επιλύσει την κρίση, αναδιαρθρώνοντας τις ταξικές σχέσεις, το καπιταλιστικό κράτος χρησιμοποίησε τις διαιρέσεις που το ίδιο το κρατικό/κλαδικό αναδιανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα είχε δημιουργήσει μέσα στην εργατική τάξη. Η μέθοδος που συστηματικά χρησιμοποίησαν, λοιπόν, τα αφεντικά σε μια μακρόχρονη πρώτη φάση ήταν να **διαιρέσουν περαιτέρω ένα ήδη διαιρεμένο, μέσω των διαφορετικών κλαδικών φορέων ασφάλισης, προλεταριάτο χωρίζοντάς το σε διαφορετικές κατηγορίες ασφάλισης** (πχ. «παλιοί» ασφαλισμένοι πριν το 1982, ασφαλισμένοι μεταξύ 1983 και 1993, «νέοι ασφαλισμένοι» μετά το 1993, ασφαλισμένοι μεταξύ 1993 και 2010 κλπ.). Εφαρμόζοντας μια τακτική μακροχρόνιου πολέμου φθοράς, **με τη σιωπηρή συγκατάθεση αν όχι συνεργασία των συνδικαλιστών**, κατόρθωσαν να προχωρήσουν στη μία ή την άλλη μερική μεταρρύθμιση, που χτυπούσε τα δικαιώματα της μίας ή της άλλης κατηγορίας ασφαλισμένων, **δίχως για χρόνια να υπάρξει συλλογική αντίδραση της τάξης μας**. Ο τελικός σκοπός τους ήταν σε μια δεύτερη φάση, σήμερα, να **ενοποιήσουν προς τα κάτω** τα «ασφαλιστικά δικαιώματα», δηλ. τον έμμεσο μισθό **ΟΛΩΝ** των προλεταρίων.

Ενώ, λοιπόν, τα αφεντικά αντιμετώπιζαν κι εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης έχοντας κατά νου μια **συνολική στρατηγική** (άσχετα εάν για λόγους τακτικής **«διαίρει (το προλεταριάτο) και βασίλευε»** επιλέγουν συγκυριακά να επιτεθούν στην μία ή την άλλη κατηγορία εργαζομένων και συνταξιούχων), εμείς, η εργατική τάξη, δεν μπορέσαμε να αντιδράσουμε με συλλογικούς όρους και με μια αντίστοιχη συνολική στρατηγική. Και όχι μόνο αυτό, αλλά μέσω της συλλογικής αυτουποτίμησής μας χρόνια ολόκληρα τώρα, με το να εργαζόμαστε (μερικώς ή ολικώς) ανασφάλιστοι, ακολουθώντας **ατομικές** στρατηγικές επιβίωσης, στρώσαμε το δρόμο στα αφεντικά για να την πέσουν σήμερα **ακόμη πιο άγρια στον άμεσο και στον έμμεσο μισθό μας**.

Τι περιλαμβάνει η επίθεση που άμεσα θα δεχθεί ο έμμεσος μισθός μας;

Το νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, που σφραγίζει τη νέα επίθεση εις βάρος **όλων των συνταξιούχων και όλων των εργαζομένων**, στο όνομα της «αρχής της ισότητας και της κοινωνικής αλληλεγγύης» (άκου με τι θράσος μιλάνε τα καθάρματα!) **χωρίζει την 12μηνη πια κύρια σύνταξη σε δύο μέρη** και προβλέπει:

- Την καταβολή **εθνικής σύνταξης**, το ένα μέρος, την οποία θα εγγυάται και θα καταβάλλει το κράτος, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού δηλαδή μέσω της εθνικής φορολογίας ή με άλλα λόγια **μέσω της αναδιανομής της φτώχειας εντός της εργατικής τάξης**, καθώς αυτή είναι που κατά κύριο λόγο φορτώνεται τη φορολογική επιβάρυνση. Το ύψος της εθνικής σύνταξης θα είναι της πλάκας, μόλις **384 ευρώ**, και θα δίνεται **ως προνοιακού τύπου επίδομα** σε όλους όσοι συμπληρώσουν **τουλάχιστον 20 έτη ασφάλισης**· το γελίοιο αυτό ποσό θα μειώνεται κατά 2% για κάθε έτος κάτω από τα 20 με όριο τα 15 έτη ασφάλισης (βλ. 345,6 ευρώ για 15 έτη ασφάλισης, 353,2 ευρώ για 16 έτη ασφάλισης κλπ.). **Ούτε αυτό, όμως, το αστείο ύψος της εθνικής σύνταξης θα είναι εξασφαλισμένο**, αλλά θα καθορίζεται ανά τριετία βάσει αναλογιστικών μελετών (με άλλα λόγια βάσει εφαρμογής **ρήτρας μηδενικού ελλείμματος**), σε συνδυασμό με τις λουπές **δημοσιονομικές ρήτρες** που η αριστερά του κεφαλαίου έχει ήδη συμφωνήσει να εφαρμόσει (πχ. η **συνολική συνταξιοδοτική δαπάνη προβαλλόμενη έως το 2060 (!)** δεν θα υπερβαίνει το **περιθώριο αύξησης 2,5% του ΑΕΠ**, με έτος αναφοράς το 2009, πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 3,5% του ΑΕΠ το 2019 κλπ.) στα πλαίσια του 3^{ου} κι οσονούπω του

4^{ου} Μνημονίου (βλ. νέος αυτόματος δημοσιονομικός «διορθωτής» με «προληπτικά» μέτρα ύψους 3,6 δισ. ευρώ, πλέον των ήδη συμφωνηθέντων ύψους 5,4 δισ.)

Με λίγα λόγια με το νέο σύστημα **όχι μόνο δεν προβλέπεται κατώτατη σύνταξη** (που το 2012 ήταν 486 ευρώ με 15 έτη ασφάλισης, δηλαδή 100 ευρώ παραπάνω από την εθνική με 20 έτη ασφάλισης...), αλλά **ούτε καν εγγυημένη σύνταξη**, καθώς η παροχή της θα εξαρτάται από την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων και τις εκάστοτε στρατηγικές επιλογές των ντόπιων καπιταλιστών και των ξένων δανειστών τους, όπως άλλωστε ρητά αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση που συνοδεύει το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο: **το Σύνταγμα «δεν εγγυάται το ύψος της σύνταξης» και «δεν αποκλείει τη μείωση ήδη απονεμηθεισών παροχών»!**

- Τη χορήγηση **ανταποδοτικής** σύνταξης, το άλλο μέρος, βάσει των **ατομικών εισφορών** του κάθε ασφαλισμένου στο **σύνολο του εργάσιμου βίου του** (δίχως όμως να υπολογίζονται τα επιδόματα αδείας και τα δώρα εορτών, για τα οποία οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα πλήρωναν και συνεχίζουν να πληρώνουν κανονικά εισφορές...), με αποτέλεσμα **το συντάξιμο ποσό για κάθε συνταξιούχο να συμπιέζεται κι άλλο προς τα κάτω**. Την ανταποδοτική σύνταξη θα καταβάλλει ο **Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ)** που θα προκύψει από τη **διοικητική και οργανωτική ενοποίηση** όλων των ταμείων κύριας ασφάλισης. Ας σημειώσουμε εδώ ότι τα ταμεία είναι **ως επί το πλείστον ελλειμματικά εξαιτίας της χρόνιας εισφοροδιαφυγής, της λεηλασίας των αποθεματικών, της μείωσης της κρατικής χρηματοδότησης**. Για αυτό το λόγο και ο **ΕΦΚΑ θα είναι εξαρχής ελλειμματικός!** Ο ΕΦΚΑ θα επιβάλλει **κοινούς κανόνες ασφάλισης/συνταξιοδότησης για όλους** τους συνταξιούχους, παλιούς, νέους και μελλοντικούς (βλ. ασφαλιστικές εισφορές ύψους 20% για κύρια ασφάλιση, δηλαδή 6,67% για τον εργαζόμενο και 13,33% για τον εργοδότη, έναντι 6,05% και 13,95% που ίσχυε μέχρι σήμερα στο ΙΚΑ). Αυτό, συν τοις άλλοις συνεπάγεται μεγάλες αυξήσεις στις εισφορές των ασφαλισμένων σε ΟΓΑ και ΟΑΕΕ/ΕΤΑΑ. Συνεπάγεται επίσης την **άμεση μεταφορά των αποθεματικών των υφιστάμενων ταμείων** –όσων βέβαια έχουν απομείνει ύστερα από τόσα χρόνια λεηλασίας– στον νέο φορέα προκειμένου να καλυφθούν οι άμεσες ανάγκες του, καθώς αυτός ως ΝΠΔΔ **δεν θα χρηματοδοτείται εφεξής από το κράτος, παρά μόνο από τις κουτσουρεμένες** (βλ. μείωση κατά 35% των συνολικών εισφορών του ΙΚΑ την περίοδο 2009-2014) **εισφορές των ασφαλισμένων** σε αυτόν.

Έτσι, η «ανταποδοτική σύνταξη» που θα χορηγεί ο ΕΦΚΑ θα είναι ανταποδοτική μόνο κατ' όνομα, καθώς **δεν θα συνδέεται με τις ατομικές εισφορές του κάθε συνταξιούχου, αλλά με τα χρήματα που θα κατορθώνει να μαζεύει κάθε μήνα ο ΕΦΚΑ, μέσω της μόνης πηγής εσόδων του: τις ασφαλιστικές εισφορές**. Με την ανεργία/«μαύρη»/υποδηλωμένη εργασία στα ύψη και τους μισθούς (άρα και τις ασφαλιστικές εισφορές που αντιστοιχούν σε αυτούς) στα τάρταρα, με την συνέχιση δηλαδή της πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης, είναι **ήδη δεδομένο** ότι ο ΕΦΚΑ **δεν** θα μπορέσει να καταβάλλει τις συντάξεις στους δικαιούχους του.

- Την καθιέρωση **ανώτατων ορίων αναπλήρωσης**, που θα ξεκινούν από 11,55% για 15 έτη ασφάλισης (ή 0,77% ανά έτος, από 2% συν την κρατική συνδρομή που ίσχυε μέχρι σήμερα) και θα φτάνει το 42,8% για 40 έτη (εάν ποτέ, βέβαια, κατορθώσει κανείς να συμπληρώσει 40 έτη ασφάλισης με τις υπάρχουσες συνθήκες στην αγορά μισθωτής εκμετάλλευσης...)

Τα μειωμένα ποσοστά αναπλήρωσης, σε συνδυασμό με τα μειωμένα συντάξιμα ποσά που θα προκύψουν από τον υπολογισμό των ατομικών εισφορών του κάθε εργαζομένου στο σύνολο του εργάσιμου βίου του, **θα οδηγήσουν σε ακόμη πιο χαμηλές συντάξεις για τους νέους συνταξιούχους**, ακόμη κι αν δεν λάβουμε υπόψη τις πάσης φύσεως ρήτρες μηδενικού ελλείμματος που θα περικλύπτουν αυτόματα το ύψος των συντάξεων. **Οι νέοι συνταξιούχοι θα υποστούν μεσοσταθμικές μειώσεις κατά τουλάχιστον 15-30%** με αποτέλεσμα η **μέση σύνταξη**, που στις μέρες μας έχει πέσει στα 850 ευρώ (από 1.500 ευρώ το 2009), **αναμένεται να μειωθεί και άλλο και να κυμανθεί περί τα 500-600 ευρώ**.

- Τον **επανυπολογισμό**, δηλαδή τη **μείωση των ήδη καταβαλλόμενων 2,7 εκατ. συντάξεων** βάσει του νέου τρόπου υπολογισμού, από 1/1/2019 κι εφεξής, **ώστε να επιτευχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι όσον αφορά την δραστική μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης**. Για το σκοπό αυτό υιοθετείται το τέχνασμα της «προσωπικής διαφοράς», της διαφοράς δηλαδή μεταξύ της μέχρι σήμερα καταβαλλόμενης σύνταξης και της σύνταξης που θα προκύψει σύμφωνα με τον νέο υπολογισμό και η οποία, υποτίθεται, θα μειώνεται καθώς θα αυξάνεται –εδώ γελάμε– η εθνική σύνταξη...

Με την υιοθέτηση της «προσωπικής διαφοράς», η οποία θα αποτελέσει και τη **βάση για τις μελλοντικές περικοπές**, παρακάμπτεται ο σκόπελος των δικαστικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με τις οποίες οι μειώσεις που επιβλήθηκαν το 2012 στις κύριες και επικουρικές συντάξεις του ιδιωτικού τομέα κρίθηκαν ως αντισυνταγματικές, **καθώς οι μειώσεις αυτές επανανομιμοποιούνται μέσω του νέου τρόπου υπολογισμού των συντάξεων**.

Όσον αφορά, ειδικότερα, τις **επικουρικές συντάξεις** προβλέπεται:

- Η **ενοποίηση** όλων των επικουρικών ταμείων σε ένα, στο οποίο θα εφαρμοστεί η **ρήτρα μηδενικού ελλείμματος με άλλο όνομα (βλ. ρήτρα βιωσιμότητας)**, μέσω της οποίας θα γίνονται **αυτόματες** περικοπές στις επικουρικές συντάξεις βάσει της κεφαλαιακής επάρκειας του ενοποιημένου ταμείου επικουρικής ασφάλισης. Τα δε ποσοστά αναπλήρωσης για τις επικουρικές συντάξεις αναμένεται να πέσουν **στο 18% για 40 έτη ασφάλισης** (ή 0,45% ανά έτος) για την περίοδο ασφάλισης έως 2014. Τέλος, όσον αφορά τις **ήδη καταβαλλόμενες** επικουρικές κι εφόσον το άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης υπερβαίνει τα 1.300 ευρώ **θα περικόπτεται η επικουρική έως και κατά 40%**.

Πέρα των παραπάνω, επίσης προβλέπεται:

- Η **σταδιακή κατάργηση του ΕΚΑΣ** αρχικά στο «πλουσιότερο» –εδώ γελάμε– 20% των δικαιούχων (υπολογίζεται ότι άμεσα πλήττονται περίπου 60.000-70.000 «προνομιούχοι» χαμηλοσυνταξιούχοι) μέχρι και την τελική κατάργησή του το 2020 και την αντικατάσταση των όποιων επιδομάτων από την εθνική σύνταξη.
- Η **μείωση των αναπηρικών συντάξεων**, του χαρακτηριστικότερου κάποτε παραδείγματος αναδιανεμητικού ασφαλιστικού συστήματος (βλ. μορφή εσωτερικής αλληλεγγύης), καθώς η βασική σύνταξη πλέον θα δίδεται μόνο σε όσους έχουν ποσοστό αναπηρίας **80% (!) και άνω**, ενώ σε αντίθετη περίπτωση θα καταβάλλεται **μόλις το 50-75%** αυτής (βλ. 192 με 288 ευρώ), την ίδια στιγμή που η αύξηση του ΦΠΑ στις υπηρεσίες περίθαλψης στο 23% που ψήφισε η αριστερά του κεφαλαίου το περασμένο Ιούλιο, έχει ήδη μειώσει το διαθέσιμο εισόδημα των δικαιούχων.
- Η **μείωση του μερίσματος των δημοσίων υπαλλήλων κατά 30% και άνω**, ενώ οι ήδη προηγηθείσες χοντρές μειώσεις κατά 38% στα εφάπαξ (βλ. ν. 4024/11 και υπουργική απόφαση Αριθ. Φ.80000/1093/26 το 2014) θα συνοδευτούν από μία τρίτη της τάξης του 10-20%. **Συνολικά, δηλαδή, τα εφάπαξ θα μειωθούν κατά περίπου 50% σε σχέση με το 2010.**

Κι όλα αυτά ενώ **ήδη από το περασμένο καλοκαίρι**, η αριστερά του κεφαλαίου με την αghαστή συμπαράσταση των υπόλοιπων κομμάτων –αυτών που σήμερα τάχαμου εναντιώνονται στο νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο– ψήφισε την **μείωση των κύριων και επικουρικών συντάξεων** μέσω της **περαιτέρω μετακύλισης του κόστους υγειονομικής περίθαλψης στις πλάτες των εργαζομένων και συνταξιούχων** (βλ. αύξηση των σχετικών εισφορών στο 6% για κύριες και επικουρικές), την παράταση του εργάσιμου βίου μέσω της θέσπισης **υψηλότερων ηλικιακών ορίων** για τη συνταξιοδότηση (στα 62 με 40 έτη εργασίας ή στα 67 με 15 έτη εργασίας), καθώς και την **νέα μείωση του ύψους των πρόωγων συντάξεων** κατά 10%.

Ας σημειωθεί ότι τα χρήματα που εξοικονομούνται από τις περικοπές των συντάξεων (περίπου **23,5 δισ. ευρώ** μόνο την περίοδο 2014-2015, ενώ την περίοδο 2015-2018 αναμένονται **νέες περικοπές ύψους 6,5-7 δισ. ευρώ**) **δεν** χρησιμοποιούνται για να αυξηθούν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και άρα για να βελτιωθεί η κεφαλαιακή τους βάση. **Τα χρήματα αυτά δεσμεύονται σε ειδικό λογαριασμό, μέσω του οποίου χρηματοδοτούνται απευθείας οι τσέπες των δανειστών του ελληνικού κράτους! Για αυτό κι έσπευσε η αριστερά του κεφαλαίου να καταθέσει στη Βουλή το νέο νομοσχέδιο παρότι αυτό εμφανώς παραβιάζει βασικές αρχές της αστικής νομιμότητας – αυτή, άλλωστε, έχει εν μέρει αρθεί εδώ και καιρό στα πλαίσια του «καθεστώτος έκτακτης ανάγκης».** Κατά τα άλλα, οι ντόπιοι καπιταλιστές και το πολιτικό προσωπικό τους ισχυρίζονται ότι οι μεταρρυθμίσεις είναι απαραίτητες και γίνονται για να σωθούν τα ασφαλιστικά ταμεία και ο έμμεσος μισθός μας... Για τόσο ηλίθιους μας περνάνε!

Πώς συνδέεται η επίθεση στον έμμεσο μισθό μας με την επίθεση στον άμεσο μισθό μας;

Η παραπάνω επίθεση στον έμμεσο μισθό μας, όπως σφραγίζεται από το νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, δεν είναι βέβαια ξεκομμένη από την ριζική αναδιάρθρωση της σφαίρας της παραγωγής που επιχειρούν τα τελευταία χρόνια, υπό το πρόσχημα της «δημοσιονομικής κρίσης χρέους», το κεφάλαιο και το πολιτικό προσωπικό του.

Σήμερα: **η ανεργία, ειδικά μεταξύ των νέων, δίνει και παίρνει· πάνω από το 55% των νέων προσλήψεων αφορούν θέσεις «ευέλικτης» μορφής** (δηλαδή παίρνεις πόδι όποτε το αφεντικό το αποφασίσει), έναντι «μόλις» 20% το 2009· **τα αφεντικά δηλώνουν τους full time μισθωτούς τους σε «λάθος» ειδικότητες για 1 ή 4 ώρες και δεν καταβάλλουν στο ΙΚΑ ούτε καν τα ένσημα που χρωστάνε**, με αποτέλεσμα 4 στους 10 εργαζόμενους να καθίστανται στην πράξη **αόρατοι** για τους φορείς ασφάλισης· **οι μισοί από τους δηλωμένους μισθωτούς (γύρω στα 1.600.000 άτομα) έχουν μισθούς μικρότερους από τα 750 ευρώ** (που προέβλεπε η τελευταία ΕΓΣΣΕ πριν καταργηθεί από την ΠΥΣ του 2012, με την οποία καθορίστηκε νομοθετικά ο κατώτερος μισθός στα 586 ευρώ και στα 511 για τους κάτω των 25 ετών)· την τελευταία 15ετία **το «μπλοκάκι» μετατράπηκε** από μέσο πληρωμής των αυτοαπασχολούμενων που πουλούσαν το προϊόν της ατομικής τους εργασίας «ανεξάρτητα» σε πολλούς διαφορετικούς αγοραστές **σε όπλο στα χέρια των αφεντικών, ώστε να μετακυλίσουν άμεσα τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές στο μισθό των «αυτοαπασχολούμενων» εργατών**, ενώ ταυτόχρονα απεγκλωβίζονταν από μια σειρά εργοδοτικών υποχρεώσεων (καταβολή δώρων, άδειες μετ' αποδοχών, αποζημίωση απόλυσης κλπ.)· **πολλοί εργαζόμενοι πλέον δέχονται να δουλεύουν άμισθα ή με μισθούς έναντι· οι εκβιασμοί για ατομικά συμφωνητικά πλήρους εξάρτησης και ταπεινώσης δίνουν και παίρνουν· από το 2010 έχουν χαθεί λόγω της ανεργίας και της αδυναμίας εξαγοράς**

ενσήμων πάνω από 100.000 άδειες παραμονής ξένων εργατών, όταν την προηγούμενη δεκαετία η ανεργία των ανδρών μεταναστών ήταν κάτω από 5%!

Κάτω από αυτές τις νομιμοποιημένες από το κράτος συνθήκες ήταν αδύνατον να συντηρηθεί το παλιό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Γι' αυτό οι Συριζαίοι φροντίζουν από την μία μεριά να μετατρέψουν τις συντάξεις σε επιδόματα κηδείας, από την άλλη έρχονται να προωθήσουν την «κοινωνική αλληλεγγύη» και την φιλανθρωπία.

Γιατί προωθούν οι Συριζαίοι την «κοινωνική αλληλεγγύη»;

Με το πρόσχημα ότι καθιερώνουν ένα «ενιαίο καθολικό πλαίσιο πρόσβασης στη δημόσια υγεία» και ότι αποδεσμεύουν «το δικαίωμα στο κοινωνικό αγαθό υγεία από το δικαίωμα στην εργασία/ασφάλιση», οι Συριζαίοι με το νόμο 4368/2016 ήρθαν να ξεπλύνουν και να νομιμοποιήσουν όλη την μέχρι τώρα εργασιακή νομοθεσία που καθιερώνει την ανασφάλιστη εργασία (βλ. νόμο Βρούτση κλπ). Φροντίζοντας να έχουν πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη (γιατί το εισόδημά τους δεν αρκεί με τίποτα για να καλύψουν τη συμμετοχή τους για την αγορά φαρμάκων), το κράτος εγγυάται ότι τα 3 εκατομμύρια άνεργοι, υποαπασχολούμενοι, «αυτοαπασχολούμενοι» με χρέη στα ασφαλιστικά τους ταμεία, άποροι, μετανάστες με ελληνικά νομιμοποιητικά έγγραφα ή άδεια παραμονής, δεν θα πεθάνουν στην ψάθα, τουλάχιστον όχι πριν το κράτος προσποιηθεί ότι τους άνοιξε τις πόρτες των νοσοκομείων.

Τώρα, λοιπόν, φαίνεται καλύτερα τι εννοούσαν οι Συριζαίοι όταν το έπαιζαν αντιμνημονιακοί πριν γίνουν κυβέρνηση, όταν έλεγαν ότι η «η υγεία, η εκπαίδευση κλπ. δεν είναι εμπόρευμα αλλά κοινωνικό αγαθό»: αφού η απαξίωση της εργασιακής δύναμης (άμισθη ή υποαμειβόμενη εργασία, εκτεταμένη ανεργία/μαύρη εργασία κλπ) θα καταστεί μόνιμη συνθήκη προκειμένου να διασωθεί η κερδοφορία του ελληνικού και του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, τότε αυτή θα πρέπει να αντισταθμιστεί με «κοινωνικά/αντιεμπορευματικά» μέτρα φιλανθρωπίας που θα τη συντηρούν σε μια κατάσταση διαθεσιμότητας προς εκμετάλλευση χωρίς να σκουριάσει και να καταστεί άχρηστη. Αν δει κανείς υπ' αυτό το πρίσμα την αντιρατσιστική κρατική εκστρατεία αλληλεγγύης στους «πρόσφυγες» τον τελευταίο χρόνο –τουλάχιστον μέχρι την πρόσφατη υπογραφή της συμφωνίας με την Τουρκία– θα καταλάβει ότι πίσω από τον υπερτονισμό της φιλανθρωπίας κρύβεται ένα πολύ σημαντικό διακύβευμα για το κεφάλαιο: η εδραίωση της πεποίθησης μέσα στην κοινωνία ότι τόσο οι ξένοι υποψήφιοι προλετάριοι όσο και οι ντόπιοι δεν μπορούν σε «περίοδο κρίσης» να ελπίζουν σε τίποτα καλύτερο από την «καλοσύνη των γειτόνων και της εκκλησίας», από μια επιδοματική πολιτική πρόνοιας και από την καλή διάθεση του κράτους να τους προωθήσει στην γηράσκουσα ευρωπαϊκή αγορά εργασίας ώστε να τη βοηθήσουν να αναδιαρθρωθεί με χαμηλότερα μεροκάματα.

Τι μπορούμε, λοιπόν, εμείς να κάνουμε ενάντια στην άγρια επίθεση που δεχόμαστε;

Κουφάλες αριστεροί και δεξιοί πολιτικάντηδες και καπιταλιστές! Όχι μόνο δεν σας χρωστάμε τίποτα, όχι μόνο οφείλετε τα πάντα στον κόσμο της εργασίας που έχει παράγει το σύνολο του εμπορευματικού πλούτου επί του οποίου κυριαρχείτε, αλλά ήδη εργαζόμαστε προς τη κατεύθυνση της απαλλοτρίωσής του προς όφελος όλων! Φτύνουμε την «αλληλέγγυα», «κοινωνική», «αντιεμπορευματική», φιλάνθρωπη και ελεήμονα οικονομία σας και:

- ❖ διεκδικούμε την άμεση αύξηση των μισθών και των συντάξεών μας, ένσημα για όσες ώρες δουλεύουμε κι επίδομα ανεργίας για όλους, δίχως προϋποθέσεις για όλο το χρονικό διάστημα της ανεργίας
- ❖ δεν χρησιμοποιούμε τη γλώσσα των αφεντικών, αναπαράγοντας τη λογική που στρέφει τους «παλιούς» ασφαλισμένους ενάντια στους «νέους», τους «χαμηλοσυνταξιούχους» ενάντια στα «ρετιρέ», τους έλληνες προλετάριους ενάντια στους ξένους

Ενάντια στην μίζερη και αποτυχημένη ρητορική των «μικρών νικών»

Σπάμε τους διαχωρισμούς που διαιρούν την τάξη μας σε κομμάτια κι

επεκτείνουμε τους αγώνες μας σε όλο το φάσμα του κοινωνικού εργοστασίου

Συμμετέχουμε στην 48ωρη γενική απεργία, όλοι στους δρόμους!

Γενικευμένη επίθεση ενάντια στο κεφάλαιο & το κράτος του!